

Tirant lo Blanc

Joanot Martorell

Tirant lo Blanc (capítol LXXV)

—“Oh Rei prudentíssim e de gran excel·lència, jo só venguda ací davant la majestat tua per posar clam e demanda contra un fals e reprovat cavaller, qui es fa nomenar Tirant lo Blanc, e los seus actes són ben negres, e si ací és, vinga avant, que jo li diré com ell ab gran tració e maldat e ab armes dissimulades e de gran engan ha morts ab les seus falses mans a dos reis e dos ducs, e açò no ha un mes complit.”

—¿Com pot ésser, donzella —dix lo Rei—, lo que vós dieu? Que Tirant ha prop d'un any que és en la mia cort que no he vist ni sabut que tals coses ell haja fetes com vós l'incriminau, en especial de cas de tració.

“Eren allí alguns parents de Tirant que hi volien satisfer, e lo Rei dix que callassen, que no permetria que negú hi parlàs. Puix Tirant era allí, que el fessen venir, que ell volia saber aquest cas de tració com passava.

“E prestament ho anaren a dir a Tirant, lo qual trobaren que encara estava en lo llit, que no s'era llevat, car per causa de la molta sang que havia perduda e per les nafres que encara no eren ben guarides no es llevava massa matí per donar repòs al cos, e per ço ell no es trobà ab lo Rei en aquella hora que anava a oir missa. E digueren-li que una donzella era venguda davant lo Rei e , qui el reptava de tració.

—iAh, Santa Maria val —dix Tirant—, jamés en tota la mia vida pensí fer cas de tració! ¿Com se pot fer que aquesta donzella sia venguda tan mal informada contra tota veritat en posar-me tan lleig crim?

“E molt prest fon vestit sense acabar-se de cordar, e féu-se dar un manto tot brodat de perles e d'orfebreria per ço com li havien dit que venia ab la donzella un rei d'armes. E ab cuitats passos anà on lo Rei era, qui l'esperava a la porta de l'església, e ab ànimo esforçat de cavaller féu principi a tal parlar.